

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 102-1917)

Originalt emne

Sundhedsvæsen

Sundhedsvæsen/Kommunelæger

Sygehuse

Sygehuse/Sct. Josephs Hospital

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 21. juni 1917](#)
- 2) [Byrådsmødet den 13. december 1917](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 21. juni 1917 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 102-1917)

Indstilling fra Sygehusudvalget om Bemyndigelse for Udvalget til at indlede Forhandling med Laegespecialisterne i Øjen-, Hals-, Næse- og Øresygdomme angaaende Behandling af Kommunens Patienter.

Formanden forelagde Indstillingen med en Bemærkning om, at Anledningen var, at Sct. Josephs Hospital havde opsagt den Del af Overenskomsten, der omhandlede Behandlingen af de paagældende Sygdomme til Ophør 1. Maj 1918.

Kjeld Sørensen spurgte, om de paagældende Afdelinger ikke kunde flyttes til Kommunehospitalet, naar Udvidelsen var færdig.

Mousten udtalte, at Sygehusudvalget vilde sætte Pris paa, om disse Patienter kunde blive behandlet paa Kommunehospitalet, men at man endnu intet vidste om, hvorvidt det kunde arrangeres. Udvalget saa derfor ikke anden Udvej i Øjeblikket end at optage Forhandling med de paagældende Speciallæger. Man vilde saa faa at se, hvorledes Stillingen var, og Sagen vilde saa atter komme til Byraadet.

Kjeld Sørensen mente at Sagen kunde ordnes med en Forhøjelse af Betalingen. Kunde man komme over det paa den Maade, vilde man intet foregribe.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. december 1917 - side 21

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 102-1917)

Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende Lægespecialistbehandling af Patienter, der indlægges paa Kommunehospitalet, saalydende:

"Der har fra Sygehusudvalgets Side været ført Forhandlinger med Lægeforeningen for Aarhus og Omegn angaaende Betaling for Specialistbehandling vedrørende Øjensygdomme samt Øre-, Næse- og Halssygdomme, og Lægeforeningen har tilstillet os medfølgende Forslag til en Overenskomst, hvorefter Forholdet vilde blive som hidtil, at Patienterne kunne indlægges gennem Kommunehospitalet til Specialistbehandling enten paa Sct. Josephs Hospital eller paa Lægernes private Kliniker.

Med Hensyn til de nye Takster tilbyder Lægeforeningen 25 % Moderation paa de Takster, der er fastsat i Overenskomsten angaaende Udøvelse af kommunal Lægehjælp i Aarhus af 30/5 1916 § 7, 2. Stk., og Udvalget maa antage, at saafremt man skal bibeholde den nuværende Ordning, vil det ikke være muligt at faa fastsat lavere Takster. Udgiften til Speciallægerne har i den Tid, den nuværende Ordning har varet, været omtrent konstant (ca. 1000 Kr. pr. Aar), efter det nye Tilbud vil Lægehonoraret under Forudsætning af, at Patientan tallet forbliver uforandret, blive ca. 4500 Kr., hertil kommer en forøget Betaling for Klinikoptiødet. Hvor meget dette kan beløbe sig til er vanskeligt at sige, men antager man, at Halvdelen af Patienterne indlægges paa de private Kliniker, vil dette foraarsage en Merudgift af 4500 Kr. + 3500 Kr. 1000 Kr. = 7000 Kr.

Den ovenfor skitserede Ordning vil uden Tvivl være den bedste, men Udgiftsforøgelsen med 7000 Kr. er jo ogsaa meget betydelig.

Man kunde tænke sig den Ordning, at Specialistbehandlingen paa Klinikerne blev bevilget af Sygehusudvalget i hvert enkelt Tilfælde. Dette vilde paa den ene Side bringe Udgifterne noget ned, men paa den anden Side vilde Speciallægerne sikkert ikke yde de fornævnte 25 % Moderation.

Den billigste Maade at ordne Sagen paa vil sikkert være, at der af Kommunen ansættes 2 Speciallæger, en for Øjensygdomme og en for Øre-, Næse- og Hals sygdomme. Da Kommunehospitalet ikke har Plads til de omtalte Patienter, maa disse Læger ansættes ved Sct. Josephs Hospital.

Lønnen til 2 Speciallæger kau næppe anslaaes til mindre end 2000 Kr. til hver, hertil kommer, at Kommunen maaske bliver nødt til at anskaffe Instrumenter til de Vedkommende eller i hvert Fald betale Lægerne en Godtgørelse for Brug af egne Instrumenter. Denne Ordning maa anses for at være betryggende for Patienterne.

Endelig kunde man, som Kommunen tidligere har gjort, lade Specialbehandling være Hospitalet uvedkommende.

Man skal henstille, at Byraadet tager Bestemmelse om, hvilket af de 3 Alternativer man skal vælge. For saa vidt Byraadet vælger det første, skal man dog henstille, at Indlæggelse paa private Kliniker kun kan ske efter ind-, sendt Ansøgning til Sygehusudvalget "

Mousten forklarede, at det ikke havde været muligt for Udvalget at blive enig med det af Lægeforeningen nedsatte Udvalg. Udvalget havde tilbudt at forhøje Betalingen fra 25 Øre til 75 Øre pr. Dag, men det vilde Lægerne ikke gaa ind paa, og Lægernes Fordring, der vilde medføre en Merudgift paa 7000 Kr. aarlig, kunde Udvalget ikke gaa ind paa. Taleren omtalte derefter de i Indstillingen nævnte 3 Alternativer for en fremtidig Ordning og anførte herunder, at Udvalget vistnok var mest stemt for det 3. Alternativ nemlig at lade Speeialbehandling være Kommunehospitalet uvedkommende. Da Lægerne ikke vilde lade Ordningen omfatte andre end Sygekassepatienter og enkelte andre, kunde Sygekasserne maaske bedre faa Forholdet ordnet end Kommunen.

Kjeld Sørensen bemærkede, at den nuværende Ordning havde virket meget tilfredsstillende, og at man derfor burde søge at bibeholde den, hvis det var muligt. Dersom Lægerne fik for lidt, kunde Udvalget vel tilbyde dem noget mere, f. Eks. det dobbelte. I hvert

Fald burde der forhandles videre med Lægerne.

Mousten gentog, at Udvalget havde tilbudt Lægerne det tredobbelte for at fortsætte efter den nuværende Ordning, uden at de vilde gaa ind derpaa. Lægerne vilde have meget mere.

Kjeld Sørensen spurgte, om Lægerne ikke vilde forhandle om en ny Overenskomst paa det nuværende Grundlag.

Mousten besvarede Spørgsmaalet benægtende.

Møller anbefalede, at man vendte tilbage til den gamle Ordning, hvorefter Kommunehospitalet ikke befattede sig med Specialistbehandling, og at man overlod det til Sygekasserne at forhandle med Lægerne.

Kjeld Sørensen troede ikke, at Sygekasserne kunde paatage sig Opgaven. Det vilde være bedst at blive ved det nuværende System, mod at Lægerne fik en Forhøjelse. At ansætte særlige Speciallæger vilde antagelig kun føre til, at der skulde oprettes endnu flere Overlægepladser.

Brammer fandt, at meget talte for at an sætte Speciallæger, men skulde dog ikke i Øjeblikket anbefale denne Ordning, fordi han. ikke kunde overse, hvad det vilde føre til, at Kommunen ansatte Speciallægerne ved Sct. Josephs Hospital. Paa den anden Side troede han ikke, det gik an at vende tilbage til den ældre Ordning, før Specialbehandlingen blev indført, og der var da kun Lægeforeningens Forslag tilbage. Dette var der i Virkeligheden heller ikke noget at sige til, naar man tog i Betragtning, hvor stort et Gode det betød for Patienterne.

Mousten fremhævede, at Udvalget ikke i Øjeblikket turde anbefale den af Lægerne tilbudte Ordning.

Kjeld Sørensen spurgte, om Udvalget ikke kunde tage Sagen tilbage og forsøge Forhandling med Lægerne om en Ordning paa det bestaaende Grundlag.

Mousten ansaa det for umuligt at faa ny Forhandling i Gang om en Ordning efter det nuværende System. Lægerne vilde ikke fortsætte.

N. Joh. Laursen havde forstaaet det saaledes, at Lægerne fik fuld Betaling for de alderdomsunderstøttede og fattigunderstøttede, men vilde give 25 % Rabat for Sygekassepatienter. Hvis Taleren havde opfattet det rigtigt, forstod han ikke, hvorfor

Kommunen ikke skulde have de 25 % Rabat for de alderdomsunderstøttede og fattigunderstøttede. Det var nær ved at blive saaledes, at de, der skulde i de ikke statsanerkendte Sygekasser, var de aller vanskeligst stillede. Det vilde vist være heldigt, om Lægerne tænkte lidt over de økonomiske Forhold, ikke alene over deres egen Pung, men ogsaa over andres.

Brammer udtalte, at Lægerne ikke betragtede Kommunerne som ubemidlede og derfor ikke kunde give dem Rabat for de Patienter, for hvilke de skulde betale. Sygekasserne var bygget op paa Princippet Hjælp til Selvhjælp, de fik dels Støtte fra Staten og dels en velvillig Behandling af Lægerne, og det Princip vilde Lægerne fastholde. Det vilde være ganske urimeligt, at Lægerne skulde forære Kommunerne et vist Beløb for de for dem behandlede Patienter. Taleren kendte ikke Udvalgets Forhandling med Lægeforeningen og vidste derfor ikke, om det vilde være umuligt at komme videre paa det gamle Grundlag, men han kunde se, at den Betaling, Speciallægerne du fik, var saa ringe, at de ikke kunde fortsætte dermed.

N. Joh. Laursen hævdede, at de 25 % Rabat til Sygekasserne ikke var nogen Gave fra Lægerne, idet disse uden Sygekasserne ofte vilde faa en stor Administrationskonto, medens de nu gennem Sygekasserne let fik deres Honorar.

Bech fandt, at der var al Anledning til i denne Lægernes Guldalder at raabe et Vagt i Gevær overfor Lægernes Fordringer. Disse steg og steg paa alle Omraader, saa det snart ikke vilde være muligt at følge med længere.

Mousten henstillede, at Byraadet tog Sagen til Efterretning eller henlagde den, idet den saa vilde falde bort ganske af sig selv til 1. April, naar den gamle Overenskomst udløb.

Sagen henlagdes.

